

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਸੁਧੀ ਰੰਜਨ ਦਾਸ, ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ, ਏ. ਕੇ. ਸਰਕਾਰ, ਕੇ. ਸੁਬਾ ਰਾਓ,

ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ; ਜੇ. ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸ. ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ. ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕੈਰੋਂ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 324.

ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ (1951 ਦਾ XLIII)- ਧਾਰਾ 123(7)-ਲੰਬਰਦਾਰ—ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 123(7)—“ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ”, “ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ” ਅਤੇ “ਹੋਰ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਅਧਿਕਾਰੀ”—ਦਾ ਮਤਲਬ— ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਇਕ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੰਬਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ 123(7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ “ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ” ਸ਼ਬਦ “ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ” ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ “ਜਿਵੇਂ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ

ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ "ਇਸ ਵਰਗਾ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਹੋਰ ਗ੍ਰਾਮ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ਼ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਯੰਤਰ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ, ਪਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 12 ਮਾਰਚ, 1959 ਦੇ 1959 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 170 ਵਿੱਚ ਜੱਜਮੈਂਟ ਐਂਡ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ. ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਸ਼੍ਰੀ ਜਨਾਰਦਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਪਾਠਕ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, (ਮੈਸਰਜ਼ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਸ. ਸਫੀਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ)।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸੁਬਾ ਰਾਓ, ਜੇ.—ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਕਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਦਾਰ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ, ਸਰਦਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕੈਰੋ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 1957 ਵਿਚ ਸਰਹਾਲੀ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਹੋਈਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ। 11 ਅਪ੍ਰੈਲ 1957 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 22 ਆਫ 1957) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਚੋਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਂਦਰਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਪੋਲਿੰਗ ਏਜੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਸਮੱਗਰੀ ਸਮੇਂ, ਲੰਬੜਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੰਦਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਮੱਗਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ 12 ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ 3 ਅਤੇ 8 ਮੁੱਦੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਕ 8, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਾ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਕੀ ਲੰਬੜਦਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 123(7) ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ?"

ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਅੰਕ 8 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ

ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੜਦਾਰ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸੀ। ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਬਾਕੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਜੇ ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 12 ਮਾਰਚ 1959 ਨੂੰ ਚੋਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅੰਕ 3 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅੰਕ 8 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ “ਲੰਬਰਦਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਟਵਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਉਸ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 8 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਮਿਸਟਰ ਐਨ.ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਂਦਰਾਂ ਲਈ ਲੰਬੜਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਊਂਟਿੰਗ ਅਤੇ ਪੋਲਿੰਗ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਲੇਖਾਕਾਰ।

ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਮੌੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 123. ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ - ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

(7) ਕਿਸੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ (ਵੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ, ਅਰਥਾਤ: -

(f) ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਟਵਾਰੀ, ਲੇਖਪਾਲ, ਤਲਾਟੀਆਂ, ਕਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪਰ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ- (1) ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਏਜੰਟ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਏਜੰਟ, ਪੋਲਿੰਗ ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਚੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਧਾਰਾ (7) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਚੋਣ ਏਜੰਟ, ਜਾਂ ਉਸ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਪੋਲਿੰਗ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਾਉਂਟਿੰਗ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੋਣ ਏਜੰਟ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਲੰਬੜਦਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ,

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, (i) ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ; (ii) ਗ੍ਰਾਮ ਲੇਖਾਕਾਰ; ਅਤੇ (iii) ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੌਣ ਹਨ?

- (i) ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ: ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਰਾਜ ਤੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਾਮਕਰਨਾਂ ਅਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੈਡਨ-ਪਾਵੇਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ "ਲੈਂਡ-ਸਿਸਟਮਜ਼ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ", ਵਾਲੀਅਮ I ਵਿੱਚ, ਸਫ਼ਾ 323 'ਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਤਾਲੁਕ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹਨ। ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਆਏ ਅਲਾਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਭੂਮੀ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕਲੈਕਟਰ), ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਮਾਮੂਲੀ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਇਹੀ ਪੈਟਰਨ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਆਦ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜਾਬੰਦੀ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਸੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਸਟਮ, ਆਮਦਨ-ਕਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, "ਮਾਲੀਆ ਅਫਸਰਾਂ" ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(ii) ਗ੍ਰਾਮ ਲੇਖਾਕਾਰ: ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀ, ਲੇਖਪਾਲ, ਤਲਾਟੀ, ਕਰਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਗਿਣਨ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਕਲਾਜ਼ (f) ਖੁਦ 'ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ "ਜਿਵੇਂ" ਵਾਕੰਸ਼, ਅਤੇ ਗਣਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ "ਜਿਵੇਂ" ਵਾਕੰਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(iii) ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ: ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਕੱਲੇ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੁਢਲਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਾਗ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਵਿਆਕਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ ਦਾ ਅਰਥ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਜੀਨਸ "ਮਾਲ ਅਫਸਰ" ਹੈ, ਅਤੇ "ਸਮੇਤ" ਅਤੇ "ਛੱਡਣ" ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ "ਪਰ" ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ X ਵਿੱਚ A ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ B ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਗਣਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ "ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ" ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ।

ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਲੰਬੜਦਾਰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਫਸਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਾਰੀ "ਮਾਲ ਅਫਸਰ" ਅਤੇ "ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ਼ "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਟਵਾਰੀ, ਲੇਖਪਾਲ, ਤਲਾਟੀ, ਕਰਨਮ" ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ।" ਇਹ ' ਦਲੀਲ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ "ਮਾਲ ਅਫਸਰ" ਅਤੇ "ਪਿੰਡ ਅਫਸਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਮਾਲ ਅਫਸਰ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਧੇਰੇ

ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਿੰਡਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਲੇਜ ਅਫਸਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੋਣਗੇ। ਜੇ ਇਹ ਰਚਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਵਾਧੂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ।

ਹੁਣ ਆਉ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਪਿੰਡ ਅਫਸਰ" ਸ਼ਬਦ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਲੰਮੀ ਸੂਚੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਨਤਾ ਸ਼ਬਦ "ਜਿਵੇਂ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। "ਮਾਲ ਅਫਸਰ" ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਵੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਜੋ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਯੰਤਰ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ, ਪਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਹਨ।

ਨਾ ਹੀ ਵਿਕਲਪਕ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੋਈ ਉੱਚ ਗੁਣ ਹਨ. ਜੀਨਸ, ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਸਿਰਫ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦੋ ਨੁਕਸ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੈ. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ" ਜੀਨਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਕਰੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ, "ਪਿੰਡ ਅਫਸਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ" ਨੂੰ "ਪਿੰਡ ਅਫਸਰ" ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਬਦ ਇੰਨੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ "ਪਿੰਡ ਅਫਸਰ" ਅਤੇ "ਦੂਜੇ ਗ੍ਰਾਮ ਅਫਸਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਸਮੂਹ ਵਾਧੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ "ਗਿਣਤ ਅਫਸਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਮਿਲਿਤ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਗਿਣਤੀ ਵਾਲੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਕਾ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜਾ ਬਹਾਦੁਰ ਕੇ ਸੀ ਦੇਵ ਭੰਜ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਰਘੂਨਾਥ ਮਿਸ਼ਰਾ (1) ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾ (ਐਫ) 'ਤੇ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੜੀਸਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਸਰਪੰਚ, ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 (7) (ਐਫ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਬਦਲਵੇਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਪੰਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਉਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਪੰਚ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਲੇਖਾਕਾਰ। ਪਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਪੰਨਾ 596 'ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ:

"ਕਲਾਜ਼ (f), ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀ, ਲੇਖਪਾਲ, ਤਲਾਟੀ, ਕਰਨਮ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸਮੇਤ ਮਾਲ ਅਫਸਰ" ਦੇ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹਨ। ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਲੇਖਾਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਲੇਖਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ (f) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਰਪੰਚ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਲੇਖਾਕਾਰ। "

ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ (f) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ

ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ....," ਅਤੇ "ਇਸੇ ਵਰਗੇ" ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਮਾਲ ਅਫਸਰ" ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸਰਪੰਚ ਨਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਪੰਚ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਮਾਲ ਅਫਸਰ" ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਰੂਰ ਵਰਤਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। , ਅਰਥਾਤ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਸਰਪੰਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਾਲੀਆ ਫੰਕਸ਼ਨ ਕਰੋ; ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦਾ ਲੇਖਾਕਾਰ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੰਬੜਦਾਰ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਪਿੰਡ ਦਾ ਲੇਖਾਕਾਰ ਹੈ।

ਮੁੱਢਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਇੱਕ ਹੈਂਡਮੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀਮਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਡਨ-ਪਾਵੇਲ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ "ਲੈਂਡ ਸਿਸਟਮਜ਼ ਆਫ਼ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ", ਭਾਗ I ਵਿੱਚ, ਪੰਨਾ 21 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:

'ਦੁਬਾਰਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈਂਡਮੈਨ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੇ ਕੁਝ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, - ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਨਦਾਨੀ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈਂਡਮੈਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਬਣਾਓ।

ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਪੰਨਾ 22 ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

“ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਮ ਭਾਰਤੀ ਮਾਲੀਆ ਸ਼ਬਦ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਖਾਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਿਤਾਬਾਂ ਉਸ ਨੂੰ 'ਪਿੰਡ ਲੇਖਾਕਾਰ' ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ 'ਪਿੰਡ ਰਜਿਸਟਰਾਰ', ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ

ਸਮਾਨਾਰਥੀ (ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ) ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ 'ਕਰਨਮ' ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ 'ਕੁਲਕਰਨੀ' ਨਾਮ ਹੈ।

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਭਾਗ 2 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਪੰਨਾ 740 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੜਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ:

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰ ਨੂੰ 'ਲੰਬਰਦਾਰ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਵੀ, ਜੇ ਬਹੁਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਈ ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਈ 'ਲੰਬਰਦਾਰ-' ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਜੰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਮੁੱਖ ਮੁਖੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਪੰਨਾ 733 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

“ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਸਟਮ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ (ਆਖਰੀ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ) ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਪੰਨਾ 735 'ਤੇ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਸਾਲਾਨਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ

ਅਤੇ ਰੱਖਣਾ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀਮਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਰ ਜੇਮਸ ਮੈਕ ਡੂਈ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਲਿਤ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਮੈਨੂਅਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਕਿਤਾਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ VIII ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਫਰਜ਼ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

A. 1. ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨਾ।

2. ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ-

(a) ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ;

(ਬੀ) ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ, ਜਾਂ ਸੱਟ.

2. ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ-

(a) ਵਾਢੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸਰਵੇਖਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਲੀਆ ਕਾਰੋਬਾਰ;

(ਬੀ) ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ, ਸਪਲਾਈ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ,

B. ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼:

1. ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹਰ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਚਾ ਬੁੱਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ।
2. ਸਾਂਝੇ ਪਿੰਡ ਫੰਡ (ਮਲਬਾ) ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ।—(1953 ਤੋਂ ਲੈਬਰਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।)

ਇੱਕ ਹੈਂਡਮੈਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਉਕਤ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ VII ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਹਨ:

- (1) ਹਰ ਵਾਢੀ ਵੇਲੇ ਉਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ:
- (2) ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਰੱਖਣਾ; ਅਤੇ
- (3) ਵਾਢੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੰਕੜਾ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਤਿਆਰੀ।

ਉਕਤ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਚੈਪਟਰ XI ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ:

- (1) ਖੇਤਰ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਮਿਲਾਨ ਰਕਬਾ।

- (2) ਸਾਉਣੀ ਦੀ ਫਸਲ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਜਿਨਸਵਾਰ।
- (3) ਹਾੜੀ ਦੀ ਫਸਲ ਦਾ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਜਿਨਸਵਾਰ।
- (4) ਮਾਲੀਆ ਖਾਤਾ ਜਾਂ ਜਾਮਾ ਵਸੀਲ ਬਚੀ,
- (5) ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਬਿਆਨ।
- (5-A) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਬਿਆਨ।
- (6) ਮਲਕੀਅਤ, ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਦਾ ਬਿਆਨ।
- (7) ਕਿੱਤੇ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿਆਨ।
- (8) ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਬਿਆਨ।
- (9) ਖੇਤੀ ਸਟਾਕ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਬਿਹਤਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 (1887 ਦਾ ਐਕਟ XVII), ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰ. ਇਸ ਦੇ 20, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰਿਕਾਰਡ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ III ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਏਜੰਟ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ। ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 123(8), ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 123(7) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੋ;

“123. ਮੁੱਖ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ - ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

(8) ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ।

ਵਿਆਖਿਆ-ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ-

- (a) ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ;
- (b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ, ਚੌਕੀਦਾਰ ਦਫੇਦਾਰ, ਜ਼ੈਲਦਾਰ, ਸ਼ਾਨਬਾਗ, ਕਰਨਮ ਤਲਾਟੀ, ਤਲਵਾਰੀ, ਪਾਟਿਲ ਪਿੰਡ ਮੁਨਸੀਫ਼, ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਿੰਡ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਰਾਜ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ ਜਾਂ

ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰਾਮ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਮਲਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਮ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 123 (7) (ਐਫ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ, ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੋ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ; 'ਵਿਲੇਜ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟਸ'- ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਸੰਮੇਲਨ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡਰੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈਂਡਮੈਨ ਨੂੰ ਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਟਵਾਰੀ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਹੈਂਡਮੈਨ ਦਾ ਵੋਟਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਸੰਸਦ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ. ਧਾਰਾ 123 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਧਾਰਾ (f) ਨੂੰ 1958 ਦੇ ਐਕਟ LVIII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ:

ਸੈਕਸ਼ਨ 123(7) (f): ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ, ਮਾਲਗੁਜ਼ਾਰ, ਪਟੇਲ, ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਂ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਆ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ"।

ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਲੰਬੜਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਵੀਨਤਮ ਸੋਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਦਦ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸੰਸਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਾਜ਼ਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਬੜਦਾਰ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੇਖਾਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਾਂਗੇ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ "ਇਸੇ ਜਿਹੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 123 (7) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ 24 ਫਰਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 25 ਫਰਵਰੀ, 1957 ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ 1957 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ 2½ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।